

בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה, כבר אמרו הטעם שמתוך שלא לשמה בא לשמה, והוא הרצון מהאל יתברך שיעסוק האדם בתורותיו ובמצוותיו לקיים מצוות אלהיו בלבד, שלא ליטול עטרה ולא להתגאות על הבריות, וזה יותר רע מהראשון, כמו שאמרו בפרק היה קורא²⁹. והעבירה בכל ענין היא מגונה, אבל אם יצטרך אדם לעבור על דעת קונו מפני צורך השעה, יתכוין בזה לעשות רצון אביו שבשמים, והעד אליהו בהר הכרמל שהקריב בכמה בשעת איסור הבמות כדי לאבד ע"א. ועל זה נאמר, עת לעשות לה' הפרו תורתך³⁰, כמו שנזכר בפרק הירואה³¹ ובפרק הניזקין³² ובמסכת תמורה³³, וזה נקרא עבירה לשמה, וכמו שאמרו בהוריות בפרק אחרון³⁴ ובגזיר פרק מי שאמר³⁵, גדולה עבירה לשמה, ממצוה שלא לשמה, שהרי יעל נבעלה לסיסרא, שנאמר בין רגליה כרע נפל³⁶, ואמרו רז"ל³⁷ שבע בעילות בעל אותו רשע, ועשתה כן להתיש כחו כדי להרגו, ושקלה הכתוב לאמותינו הקדושות, שנאמר מנשים באהל תבורך³⁸. וכן אמרו בפרק הירואה³⁹, בכל דרכיך דעהו⁴⁰, ואפילו לדבר עבירה, תדע, דגנבא אפום מחתרתא, רחמנא קרי. ואמרו שם שזו היא פרשה קטנה שכל גופי תורה תלויין בה, וזה יותר חזק מהראשון, שאפילו אין באותה עבירה שום נדנוד מצוה, לא מפני כן ישכח את השם עושהו ויזכירנו בפיו, ויהרהר בעבירה ההיא איזה ענין שיהיה לשם שמים ואפילו בדרך רחוקה, הנה שאול היה עובר על דעת קונו לשאול באובות והיה נשבע בו, שנאמר חי השם אם יקרך עון בדבר הזה⁴¹, ודומה זה לאשה מזנה ונשבעת בחיי בעלה, כמו שהזכירו בילמדנו בפרשת אמור אל הכהנים⁴², א"ר לקיש למה שאול דומה, לאשה נתונה אצל אוהבה

29 ברכות יז א

30 תהלים קיט קכו

31 ברכות סג א

32 גיטין ס א

33 תמורה יד ב

34 י ב

35 כג ב

36 שופטים ה כז

37 הוריות י ב

38 שופטים ה כד

39 ברכות סג א

40 משלי ג ו

41 שמואל א כח י

42 פרשה כז